

QUÆSTIO MEDICA.

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum die Jovis octava Januarii.

M. ROLANDO MERLET, Doctore Medico, Præsidente.

An fistula ani sectio?

NUS pars corporis situ infima non usu ~~apertis~~ dicitur, quod imperet ne ante voluntatis imperium quidquam effluat. Ad id constringitur sphinctere valdè carnosus, & insuper aliis duobus musculis fulcitur, ne in durâ ejectione anus foras excidat. Hæc procidentia familiaris pueris, quibus blandè reponendus litu prævio cum molli spongiâ & astringente fotu ex vino veteri retinendus. Anus nonnullis imperforatus, aperiendus forcice venit; hinc enim recens natis exitu sæcum præpedito, insciis parentibus, vita erepta fuit. Et bestiis quibusdam hæc ima excrementi via ita coaluit, ut attenuatum excrementum siccum per vesicam exiret.

IN anum definunt hæmorrhoidales venæ, quarum aliæ à Cavâ, aliæ à Portâ prodeunt, & ut hæ Cacochymiam, sic illæ Plethoram educunt. Ambarum sanguisugæ vicariæ, ut venæ sectionis cucurbitulæ. Hæmorrhoides longioris vitæ indices, vitam ut protrahunt si moderatè fluant, sic mortem accelerant si copiosè aut diù sanguinem purum profundant. Affectus etiam graves inducunt maximè melancholiam & phthisim, si post assuetum & longum fluxum diù subsistant ad superiora resistentes. Item arthritis recurrens fursùm hydropem parit in thorace, quare ex pluribus servanda una.

ANI fistulam pariter parit vena malè suppurata, nam ad ipsius marginem confluunt extrâ & intrò multa vasa quæ dum atrum & sæculentum sanguinem ritè non expurgant, in illis putrescens præ acrimonîâ abit in ulcus fistulosum, à quo primò fluit sanies tenuis, quæ inficit linteamina, & cum nutritioni partis omninò sit ineptus iste sanguis, ibi carnem callosam ac duram fistulæ in modum excavat, nam ab angusto ore in ampliorem sinum per cuniculos varios desinit. Fistula autem ubique cernitur, etiam in oculo, artubus, & cavitatibus: at omnium pessima cæca, dum conspici non potest ope speculi ani, ubi quò superior, eò periculosior; per fistulam aliquando flatus cum humoribus erumpit.

CHIRURGIA Medicinæ partium præstantissima sola tutò ani fistulæ medetur. Diæta equidem ad ipsius curationem aliquid confert modò accurata & tenuis; præcipuè post administrationem Chirurgicam, quæ cibum solidiorem respuit. Pharmacia non tam necessaria, cum ultimam manum admoveat Chirurgia, quæ antè, & post administrationem ob generosum præsidium valdè utilis, & in admotione topicorum quæ benigna esse debent, nec tam frequenter immutanda. Et licet Chirurgia non curet jucundè, attamen cum tutò & citò cultro incurvo anus rescetur, hæc sectio ligaturæ, & ustioni anteponenda venit. Maximè si à perito & felici Chirurgo administretur.

ANI fistulam Chirurgia triplici methodo sanat, sectione, ligaturâ, ustione. Ultima rejicienda præ crudelitate, ob quam Archagatus, ob id carnifex dictus, expulsus Româ, non alii Medici Dogmatici per plures annos, ut falsò narratur. Ultio non tantum dira & dura, sed & inutilis & noxia, cum decedente escharâ, quam inducit, hæmorrhagia & ulcus refricentur. Ligatura minus læva, attamen & repudianda, ob diuturniorem administrationem; nequit enim, nisi repetitis multis fili aut setæ vinculis, perfici. At sectio ob celeritatem & securitatem anteponenda; apparato namque ritè corpore, & citò resecto sphinctere, cicatrix aded firma ibi inducitur, ut nullus sit metus recidivæ; & cum per syringotomum fistulæ os pateat, ipsius labia forcice fimbriatim incidenta, ut faciliùs coalescat caro, cujus durities emollienda, & quod excrementitium successit, blandis cathæreticis absumendum, sed *durities præparatur.*

Ergo fistula ani sectio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Pontius Mawin.
M. Franciscus Maillard.
M. Ioannes Poisson.

M. Iacobus des Prez.
M. Renatus Chauvel, Scholæ Professor.
M. Petrus-Paulus Guyart.

M. Petrus Perreau, Decanus.
M. Bertinus Dieuxvoeye.
M. Stephanus Bachot.

Proponebat Lutetiæ CAROLUS CONTUGI, Parisinus Baccalauæus Medicus. A. R. S. H. 1688.

